

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ขอฝากคำนี้ไปถึงหมอ

ภูว้เราไม่ได้ไปเยี่ยม แต่ก่อนไปบ่อย หลังๆ มานี้ไม่ค่อยได้ไป ไม่ทราบว่ามีพระมากเท่าไร เวลานี้ท่านอุทัยก็ไปอยู่วัดเขาใหญ่ที่เขาถวายที่ให้เรา เรามองหาผู้ที่จะมาครองวัดนี้ก็มาได้ท่านอุทัยนี่ละ ปรีกษาหารือกับท่านอุทัยท่านก็ยอมรับให้ แแถวที่นี้ไม่มีวงกรรมฐาน ติดต่อกับท่านท่านก็พอใจรับให้ ทางนี้ก็มีผู้รองอยู่นั้นแต่เราไม่ได้ไป จะจำนวนมากเท่าไรไม่แน่แน่ ท่านอุทัยออกจากนั้นไปพระอาจจะลดลง มันขึ้นอยู่กับหัวหน้านะ หัวหน้าสำคัญมากทีเดียว บางที่ท่านอาจจะแบ่งพระทางภูว้ไปอยู่เขาใหญ่ด้วยก็ได้ จะเอาสักกี่องค์ก็ตามแต่ท่านเห็นควร เพราะภูว้ก็มีพระอยู่มากแล้ว แยกจากภูว้ไปเขาใหญ่ ก็น่าจะแยกไปด้วยสะดวก

ก่อนที่เราจะมาที่นี่เราก็ไปดูวัดที่เขาใหญ่ซึ่งรับเขาไว้เรียบร้อยแล้ว ท่านอุทัยก็ไปอยู่แล้ว ท่านบอกท่านจำพรรษาที่นั่นเราก็ไปดู ท่านทำกระต๊อบเล็กๆ ห่างกันประมาณสักหนึ่งเส้นๆ เพราะที่มันกว้างห่างไปหนึ่งเส้นก็ได้ แต่สำหรับต้นไม้ยังไม่ค่อยมี ยังโล่งอยู่ มองไปตั้งแต่จุดกลางที่ท่านกำลังปลูกสร้างศาลาหรืออะไร มองไปเห็นกระต๊อบเป็นหลังๆ ต่อไปปลูกต้นไม้ขึ้นมันก็ปกคลุมหมด เป็นดงไปเลย ไกลพอสมควรนะ จากทางแยกใหญ่ทางโคราช-กรุงเทพฯ ปากช่องนี่แยกจากนี้เข้าไป ไกลอยู่ รู้สึกสงบสงัดดี ช้างก็ลงมาอยู่ มาเล่นอยู่แถวนั้น แถวที่วัดเขาใหญ่ที่วานี้เพราะเป็นทำเลเขาสงวนป่าสงวนสัตว์ สัตว์ก็ลงมาเที่ยวได้ตามนั้น ช้างก็ลงมา

นี่เขาก็นิมนต์เราไปในงานกฐินเหมือนกัน กฐินวัดเขาใหญ่ เขามาปรึกษาเรื่องงานกฐินวัดนี้ วงกรรมฐานทั้งหลายต้องถือวัดนี้เป็นที่หนึ่ง ที่มาเกี่ยวกับวัดนี้ต้องถือวัดนี้เป็นที่หนึ่ง พอวัดนี้ผ่านไปแล้วที่วัดไหนก็เรื่อยๆ แหละ เราก็บอกว่าเสาร์-อาทิตย์ต้นหลังจากออกพรรษาแล้ว อันนั้นเสาร์-อาทิตย์สองทางเขาใหญ่ หวังเอาเราไปเป็นประธานงานกฐิน

เวลานี้ต้นไม้แถวนั้นยังไม่มี กำลังเริ่มปลูกต้นไม้เพื่อเป็นร่มเงาให้สะดวกสบายในการภาวนา สำหรับวัดมีอยู่ทั่วไปหากเป็นวัดปริยัติวัตรธรรมดา จะเรียกวัดบ้านก็ไม่ผิด แหละ มีอยู่ทั่วๆ ไป วัดนี้จะขึ้นเป็นวัดป่า กรรมฐานมาอยู่ต้นไม้ยังไม่ค่อยมีมาก กำลังเริ่มปลูกแล้ว มันโล่งๆ ก็เริ่มปลูกให้เป็นร่มเงาสะดวกสบาย แถวนั้นไม่ค่อยมีพระกรรมฐานไปอยู่เราเลยรับที่นั่นให้ แล้วหาผู้มาครองวัดนั้นก็ได้อุทัย ปรีกษาหารือท่านอุทัย ปรีกษาแถมขอร้อง ท่านก็พอใจไปให้ ตกลงว่าสะดวก ท่านอุทัยไปแล้วสะดวก ทางภูว้ก็มีรองท่านอยู่

ท่านอุทัยท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบสม่ำเสมอเรื่อยมา ท่านอยู่ภูวามานาน เริ่มแรกที่จะเป็นวัดภูวามานาน ท่านอาจารย์ฝันท่านเที่ยวผ่านมานั้น แต่อยู่นานไม่ได้เพราะไม่มีที่โคจรบิณฑบาต มีบ้านสองสามหลังคาเรือน ท่านมาอยู่ที่นั่นแล้ว จากนั้นท่านอุทัยก็ไปอยู่ เพราะท่านอุทัยเป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์ฝัน ท่านอุทัยท่านอยู่มาตั้งแต่โน้นแหละ เราทราบข่าวมาเรื่อยๆ ปักใจไว้เสมอว่ามีโอกาสจะไปดูที่ภูวามานาน ตอนนั้นยังหนุ่มน้อยอยู่ ไปสะดวกมาสะดวก ไม่ได้คำนึงถึงความเฒ่าความแก่แหละตอนนั้น พอได้โอกาสก็ไปเลย ตั้งหน้าไปดูจริงๆ จอดรถปั๊กก็เข้าเลย เที่ยวไปหมด ตระเวนหมดเลยบนหลังเขากว้างนะเรื่องกว้าง เราไปได้เฉพาะบริเวณที่วัดภูวามานานที่พระอยู่ เรื่องกว้างขวางกว้างขวางมาก ไปเห็นแล้วพอใจ

พอใจแล้วมาก็เปิดโอกาสให้ท่านอุทัยเลย ผมไปดูเรียบร้อยแล้วทุกอย่างเหมาะสมสำหรับพระภิกษุสามเณร เอาที่นี้ตั้งแต่นี้ต่อไปท่านต้องการจะรับพระภิกษุสามเณรเพียงไร ที่มุ่งหน้ามุ่งตาต่ออรรถต่อธรรมแล้วให้มา จำนวนเท่าไรผมจะรับเลี้ยง บอกได้เลย พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบนะ แต่พระโกโรโกโสอย่าให้ขึ้นมาบนหนักเขาลูกนี้ บอกพร้อมกันเลย เราเป็นอย่างนั้นตรงไปตรงมาเลย ภาษาธรรมเป็นอย่างนั้น ตั้งแต่นั้นมาพระก็เพิ่มขึ้นเพราะเราไปส่งของประจำเดือนทุกเดือนๆ พระมีมากขนาดไหนเพิ่มขึ้นๆ ไม่ให้อดอยากแหละ

พระที่อยู่ตามแถวนั้นก็ยังมีแห่งละสององค์บ้าง หรือสามองค์บ้างอยู่แถวๆ นั้น ท่านก็ได้ขึ้นมาอาศัยนี้ พาดดาปะขาวมา เณรมา หรือญาติโยมติดตามมาเอาของในวัดภูวามานานที่เราไปส่งให้ เพราะเราส่งมากอยู่ ท่านอุทัยก็เล่าให้ฟัง บอกให้ท่านมา ขาดเงินอะไรให้บอกไปของจะมาทันที ผมไปส่งชอกแซกไม่ได้ มาได้จุดเดียวเท่านั้นแหละ องค์ใดที่ขาดเงินก็ให้มาที่นี่ พระท่านก็มาอาศัยที่นั่นละ นี่เราก็ส่งเป็นประจำ ท่านอุทัยอยู่ที่นี้ทางภูวามานานเป็นพื้นฐานรับส่งตลอด นี่ก็ไปส่งเมื่อวันที่ ๒๖ นี้มัน เขาไประยะปลายเดือนๆ ทุกเดือนเลยตั้งแต่บัดนั้นมาตั้ง ๒๐ กว่าปี พระก็นับว่ามากขึ้น

ท่านอุทัยเวลาท่านอยู่ที่นี่ท่านคงจะตั้ง ๓๐ องค์เป็นจุดกลาง มีมากกว่านั้นบ้างลดลงบ้าง คงจะตั้งจุดศูนย์กลางไว้ที่นั่น ๓๐ กว่า ๔๐ บางที ๕๐ ก็มี แต่มาไม่นานท่านก็ลงไป ที่อยู่ประจำดูเหมือนประมาณ ถึงสูง ๔๐ กว่าก็มี เราบอกแล้วเราเปิดโอกาสให้หมด เอ้ามาเท่าไรมาเราว่า เราไม่ได้เหมือนใครนะถ้าลงได้ออกค่าไหนแล้วเป็นค่านั่นเลย ไม่มีคำว่าเหลาะแหละ พิจารณาเรียบร้อยแล้วออกปั๊กๆ นี่เราก็เปิดโอกาสให้เลย ตั้งแต่วันนั้นจนกระทั่งปานนี้ ส่งรถไปแต่ละครั้ง ๔ คันรถ รถ ๖ ล้อก็มี บองขึ้นสูงๆ เต็มหมดเลย รถปิกอัพ ๔ ล้อ ๓ คัน รถ ๖ ล้อหนึ่งคัน บองขึ้นเต็มหมดเลย เกล่งนี่เหมือนกองภูเขา เป็นอย่างนั้นตลอดมาไม่ให้บกพร่อง

อย่างเครื่องกระป๋องนี่ก็เหมือนกัน อาหารยาวพวกเครื่องกระป๋อง น้ำตาลเดือนละ ๒๕ กระสอบๆ ละร้อยกิโล ข้าวสารมากกว่านั้น เพิ่มเข้าไป นี่ส่ง เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ท่านอุทัยไปอยู่ในนั้นเราก็ส่งตามเดิม เพราะพระปฏิบัติยังมีอยู่ เยอะ องค์กรของท่านเราก็ได้ดู องค์กรของท่านอุทัย หน้าตาคล้ายคลึงกันอยู่กับท่านอุทัย ดู ทุกอย่างนั้นแหละ ไม่มีใครบอกนะหากเห็นองค์นั้นออกหน้ามาก่อน ท่านอุทัยยังไม่มา เห็นองค์นั้นมา ไปที่โรมักจะเจอองค์นี้ละก่อน เราเลยเดาเอาองค์นี้ละเป็นสมภารต่อไป ท่านอุทัยออกไปนั่นแล้วท่านองค์นี้อยู่

เราส่งเสริมพระที่ตั้งใจปฏิบัติปฏิบัติชอบ มรรคผลนิพพานอยู่กับศาสนธรรม ของพระพุทธเจ้า ไม่นอกเหนือไปจากนี้เลย ใครอย่าไปคาดเอาเดือนนั้นวันนี้ ปีนั้นปีนี้ ดินฟ้าอากาศที่ไหน ให้ก้าวเข้าไปสู่หลักธรรมหลักวินัย นั่นแลคือการก้าวเข้าสู่มรรคผล นิพพาน มรรคผลนิพพานอยู่ตามหลักธรรมหลักวินัย ที่พระพุทธเจ้าประทานไว้ว่า พระ ธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราผ่านไป แล้ว ธรรมวินัยก็คือศาสดา มรรคผลนิพพานก็อยู่ที่นั่นไม่อยู่ที่ไหน แสดงเพื่อมรรคผล นิพพานทั้งนั้น ๆ หลักธรรมหลักวินัยไม่ผิดเพี้ยนไปไหนเลย ขอให้ปฏิบัติตามนี้เถอะจะ ตักตวงเอามรรคผลนิพพานได้ทุกแห่งทุกหน จากการปฏิบัติถูกต้องแม่นยำของตน

ถ้าปฏิบัติผิด ๆ พลาด ๆ อย่างนั้นอยู่ที่ไหนก็ไม่เป็นท่าแหละ ขอให้ปฏิบัติตาม หลักธรรมหลักวินัย แต่สถานที่นี้สำคัญมาก เพราะฉะนั้นจึงต้องหาสถานที่เหมาะสมไม่มี สิ่งรบกวน อย่างภูวณี่ไม่มี มีประชาชนชาวบ้านเขาสีห้าหลังคาเรือนนั้นละเขา ทำอาหารถวายท่าน ไม่มีครัวไม่มีอะไรแถวนั้น ให้ชาวบ้านเขามาทำ ไม่ยุ่งกับใคร บอก สถานที่นี้เรารับเลี้ยงหมด จะว่าเราเป็นทายกทายิกาอุปัฏฐากวัดนี้ก็ไม่ผิด บอกเราเป็น พ่อครัวคนเดียวพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องหาพ่อครัวแม่ครัวที่ไหนมาจ้าง เราว่านั่น ท่านก็ทำ อย่างนั้นตลอดมา พระก็สะดวกสบาย

พอตกค้ำมาท่านจะมากุฏิหลังนั้น หินดานอยู่ข้างล่าง หลังนั้นสูง เลยกลายเป็น กุฏิสองชั้นไป ชั้นนี้เป็นหินดาน ข้างบนเป็นพื้นกระดาน ตอนค้ำท่านก็มาประชุมกันที่ นั้น เปิดเทปขึ้น ส่วนมากก็มีแต่เทปเราแหละ ครูบาอาจารย์อื่นก็มีแต่น้อยมาก มักจะ เป็นเรานี่ละออกหน้าๆ เปิดเทปฟังอย่างน้อยหนึ่งกัณฑ์ นั่งสมาธิภาวนาฟังเทป พอจบ หนึ่งกัณฑ์แล้วใครอยากไปก็ไปได้ ใครไม่อยากไปอยากฟังต่อก็ได้ อย่างนี้เป็นประจำ ทุกวัน สถานที่มรรคผลนิพพานอยู่กับสถานที่เช่นนั้นละ

ผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบยังมีอยู่มากนะ เฉพาะทางภาคอีสานรู้สึกว่ามีมากกว่าภาค อื่นๆ เพราะต้นตอสำคัญๆ มีอยู่ภาคอีสาน เริ่มตั้งแต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นลงมา แล้วครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ได้รับการศึกษาอบรมกับท่าน ก็เป็นพระทางภาคอีสานเสีย

มากต่อมาก ที่นี้เวลาเป็นครูเป็นอาจารย์ก็สอนทั่วๆ ประเทศไทยเราเลย ก็ออกจากนี้ละ ออกจากหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ แบบฉบับเดียวกันนี้ออกไป จึงรู้สึกว่ถ้าพูดถึงด้าน ธรรมะก็มีภาคอีสานพอเป็นที่อบอุ่นตายใจได้ จากพระที่ท่านตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ พร้อมทั้งข้อยืนยันคือมรรคคือผลที่ท่านได้รับการปฏิบัติของท่าน ทำท่านให้อบอุ่น หรือประชาชนพระเณรทั้งหลายซึ่งอยู่ในกลุ่มของท่านๆ อบอุ่นไปตามๆ กัน

ภาคอีสานจึงมีพระกรรมฐานมากกว่าภาคอื่น ๆ ไม่มีภาคใดมากกว่าภาคอีสาน สำหรับพระกรรมฐานนะ มากตลอดมา เพียงวัดดอยธรรมเจดีย์นี้้น้อยเมื่อไร แล้วก็วัดภู วัวไม่น้อย แล้วก็แถวนี้ วัดภูสังโฆ วัดผาแดง วัดนาคำน้อย วัดดงศรีชมพู แถวนี้พระ กรรมฐานมีไม่น้อยนะ มีมาก ไปเราก็ตั้งใจอบรม เวลาเราไปเยี่ยมวัดไหนๆ พูดไม่มากนักละ พูดอย่างเข้มข้นเลย ไปวัดไหนก็เป็นอย่างนั้น

เราส่งเสริมพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เราพอใจเราส่งเสริม เพราะฉะนั้นอย่างวัด ภูวาวี้นี้บอกว่มาเท่าไรมาเถอะเราบอก เราจะรับเลี้ยงทั้งหมด เอาเป็นร้อยๆ ก็มาถ้าลง ได้ล้นค้มาแล้ว รับเลี้ยงทั้งหมด ถ้าหากว่าไม่ไหวเราจะบอก ก็บอกั้นเลย เอาจริงเอาจ้ัง เพื่อจะส่งเสริมพระผู้ปฏิบัติดีให้ได้ครองมรรคผลนิพพาน เอาธรรมออกประกาศโลก ดุชนีะ ก็เลสประกาศโลกมีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้กันแหลกไปหมด ผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งกิน มาก กลืนมาก โลกมาก โหดร้ายทารุณมาก ไม่มีค้ว่าเห็นใจผู้น้อย ดุชิลอกใครเป็นบ้าน ใหญ่เมืองใหญ่เท่าไรมีแต่อำนาจปาๆ ถื่อนๆ เป็นพิษเป็นภัยต่อประเทศเล็กประเทศ น้อย เทียวกินเทียวกลืนไปหมด นั้นละกิเลสดูเอา

ถ้าเป็นเรื่องของธรรมแล้วที่ไหนใหญ่เท่าไร นั้นละยั้งจะให้ความร่มเย็นแก่ผู้น้อย ได้มาก นี้กลับให้ความเดือดร้อนมาก เราดูเอาทุกวันนี้ สงครามเกิดที่ตรงไหนๆ ไม่เกิด เพราะความโลภจะเกิดเพราะอะไร ความโลภกินไม่พอกลืนไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ เห็น ว่าตัวอำนาจบาตรหลวงใหญ่แล้วก็เทียวหากลืนไปๆ ผู้น้อยมันสู้ไม่ไหวมันก็ยอมตายก็ อย่างว่านั้นละ อย่างที่รบกันอยู่เวลานี้ นั้นก็ไม่ใช่อะไร มันมีสิ่งที่มีมันจะกินจะกลืนอยู่ใน นั้นมันจึงมีสงคราม สงครามความโลภออกหน้าออกตาได้เท่าไรไม่พอๆ

ค้ว่าพอของกิเลสนี้ไม่มี ไม่เหมือนธรรม ธรรมนี้ได้ระยะไหนพอ พอดีๆ สมาธิ อย่างนี้ก็เย็นตลอด พอ ต้องขยับส้ก้นออกไปหาธรรมะที่สูงกว่านั้นให้ได้ผลที่เลิศเลอ กว่ากันขึ้นไป ส้ออกๆ เช่นส้ออกทางด้านปัญญา ให้ออกพิจารณาทางด้านปัญญา ธรรมะท่านเป็นอย่างนั้น ทางโลกนี้ใหญ่เท่าไรยิ่งกินยิ่งกลืนยิ่งเป็นยักษ์ใหญ่ นี้ละท่าน ทั้งหลายดูเอา เราไม่ได้ตำหนิโลก เราพูดตามหลักความจริงของโลกของธรรมที่เป็นมา อย่างไร ธรรมท่านมีความสงบมาก เป็นผู้ใหญ่เท่าไรๆ ยิ่งให้ความสงบแก่ผู้น้อยได้มาก

เท่านั้น ๆ ถ้ากิเลสใหญ่เท่าไรยิ่งพุ่งกางไป กินไม่ถอยอะไรไม่ถอย กว้านมากินหมด นี่เรื่องของกิเลส เพราะฉะนั้นไฟมันถึงลุกท่วมทั่วโลกดินแดนหาความสงบสุขไม่ได้เลย

ไอ้ผู้ที่มีอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เดือน ๆ เทียวกินเทียวกินผู้เล็กผู้น้อยนั้น อย่าเข้าใจว่ามันจะมีความสุขนะ ตัวนั้นละเป็นตัวทุกข์ใหญ่ที่สุดอยู่ลึก ๆ ในหัวใจของมัน เพราะใจของมันเป็นจุดที่คิดที่อ่านไตร่ตรอง ที่จะตีบจะคลานจะกินจะกลืนออกไปจากใจ เตียวตั้งเรื่องขึ้นมาค้นหาเรื่องขึ้นมาเพื่อจะกินจะกลืน นี่ละกิเลส ถ้าธรรมแล้วไม่มีเป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งให้ความรุ่มเย็นเป็นจำนวนมาก ๆ ผิดกันอย่างนี้ ท่านจึงเรียกว่าโลกกับธรรม

ธรรมนำโลกนำไปเพื่อความสงบรุ่มเย็น โลกนำโลกนำไปเพื่อฟันเพื่อไฟเพื่อความฉิบหายป่นปี้ หวังจะเอาของดีมาครองเฉพาะตัวคนเดียวแล้วก็เป็นไฟไปด้วยกัน ตายแล้วกองกระดูกเคลื่อนไม่เห็นใครเอาอะไรไป มันต้องการอันนั้นต้องการอันนี้อะไรมาก ๆ พอตายแล้วกองกระดูกมันก็ไม่เอาไปได้ นี่ละมันนำทุเรศ ตายแล้วเหมือนกันหมด ไม่มีใครเอาหนังห่อกระดูกนี้ไปเลย ตายทิ้งนะ ที่นี้ใจก็ไปเสวยทุกขเวทนาจากบาปจากกรรมจากกินไม่พอกกลืนไม่พอ รวมเป็นบาปเป็นกรรมมาเผาหัวใจดวงที่ออกจากร่างนี้ไปแล้ว เผาต่อไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นนะ

ร่างก็เน่าเฟะลงไปเป็นดินเป็นน้ำเป็นลมเป็นไฟ ส่วนหัวใจที่สั่งสมตั้งแต่ความโลภเข้าสู่ใจกว้านไม่หยุดไม่ถอย ตายแล้วเหล่านี้จะกลับไปเป็นไฟเผาหัวอกเจ้าของ เผาหัวใจมันนั่นละ ไม่มีความดีติดเลยแล้วเป็นทุกข์ทั้งนั้น แต่กิเลสมันไม่ยอมให้ดู ไม่ยอมให้คิด โลกจึงสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามกวิ่งตามกิเลสอย่างนั้นเรื่อยมา และจะเรื่อยไปต่อไปนี่กิเลสยิ่งจะหนาแน่นขึ้นทุกวัน ธรรมะนี้เท่ากับฝ่ามือกั้นน้ำมหาสมุทร ธรรมะจะมีน้อยมาก ต่อไปธรรมะจะไม่มี

พูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมหัวเราะเยาะเย้ยกันเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าเรื่องของกิเลสเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลยไม่รู้จักพอ ยังเย่อหยิ่งจองหงอนด้วย ถ้าพูดเรื่องธรรมเยาะเย้ยถากถางคนอื่น ดูถูกเหยียดหยามคนอื่น ถือว่าตัวเป็นผู้มีอำนาจบาตรหลวง นี่คือเรื่องของกิเลส อยู่ที่ไหน ๆ มันก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดเสมอ วัดป่าบ้านตาดอย่าให้มีนะแบบนั้น แบบเทียวยุแห่ก่อกวนคนนั้นยกตนข่มท่านไปนี่อย่าให้มีนะ เราไม่เหมือนใคร ถ้ามีเมื่อไรไล่ออกทันที จะไม่มีคำว่าวินิจฉัยใคร่ครวญ เพราะใคร่ครวญพอแล้ว เก็บเข้ามาอยู่ในความรู้สึกภายในใจพอแล้ว พอเปิดความรู้สึกนี้ออกก็เป็นประโยชน์ที่นี้ ประโยคว่าไง ชักกันเท่านั้นเอง

กิเลสไปอยู่ที่ไหนขวางนะ อยู่ในคนก็ขวางหัวอกเจ้าของ ออกไปที่ไหนก็ขวางหมู่ขวางเพื่อน ที่จะให้หมู่เพื่อนได้รับความสุขความดีด้วยคนที่มีกิเลสเทียวหาญแห่

ก่อนหน้านั้นไม่มีทาง อย่างนั้นมันก็ขยันทำ เพราะมันไม่มีอันอื่นทำ ก็เลยเต็มหัวใจมันก็
 ลังสมแต่กิเลส ถ้าธรรมเต็มหัวใจแล้วลังสมแต่ธรรมนะ จะไม่มีคำว่าทะเลาะเบาะแว้ง
 กับผู้ใด อยู่ที่ใดไปที่ใดเย็นไปหมด คิดแยบออกไปจะไปตำหนิคนอื่น นี่ต้นเหตุมัน
 เกิดขึ้นจากหัวใจเจ้าของจะดูที่นี้ระดับดับกันที่นี้เลย ไม่ปล่อยมันออกไปลูกลามไหม้คน
 อื่น นั่นละผู้ปฏิบัติธรรมต้องดูความเคลื่อนไหวของใจตัวเอง มันคิดเรื่องอะไรขึ้นมา ถ้า
 ไม่ได้ให้ปิด สติธรรมปัญญาธรรมอยู่กับตัวของเราให้แก้ไขตัดแปลงทันที อย่าปล่อยให้
 มันลูกลาม จะเผาเป็นถ้ำเป็นถ่านไปหมดทั้งตัวและคนอื่นนั่นแหละ พวกกันจำเอานะ
 เอละพอ

รายการเครื่องบริโภคต่างๆ นำไปสงเคราะห์ประเทศลาว วันที่ ๘ ปลากะป๋อง
 ลังละ ๑๐๐ กระป๋อง จำนวน ๑๐๐๐ ลัง น้ำมันพืชกล่องละหนึ่งโหล ๖๐๐ ลัง น้ำปลา
 กล่องละหนึ่งโหล ๖๐๐ ลัง ขนมหัง ๖๐๐ ปิบ วุ้นเส้น ๖๐๐ กล่อง บะหมี่มามากกล่องละ
 ๓๐ ห่อ ๖๐๐ กล่อง ข้าวเจ้าถุงละ ๑๒ กิโล ๑,๐๐๐ ถุง ข้าวเหนียวถุงละ ๑๒ กิโล
 ๒,๐๐๐ ถุง ผ้าขาวชนิดพับเล็กเป็นพับๆ แล้วผ้าขาวชนิดพับใหญ่จะไปพร้อมกันวันที่
 ๘

(หมอสานิตย์ถวาย ๕๐๐ ครั้ง) พอพูดถึงเรื่องหมอสานิตย์นี้ ใครจะคิดว่าหลวง
 ตาปากบอนหรือปากเปราะก็แล้วแต่ หมอเรานี้มักจะเยอหยิ่งลืมน้อมตัวว่าความรู้
 จะเหนือพระพุทธเจ้าหรือใจไม่รู้ พอเรียนเป็นแพทย์มาแล้วนี่อิ่งอ่างขึ้นเลยทีเดียว อิ่ง
 อ่างจะแข่งวัว วัวคือธรรม พวกหมอไม่ค่อยเข้าวัดเข้าวาไม่ค่อยสนใจ เห็นวัดเป็นของศรี
 ของล้าสมัยเสียมากเป็นอย่างนั้น เราเดินเตาไปนะ ถ้าผิดก็ให้มาค้ำเรา เราจะแก้ไขใหม่
 จะบอกว่าหมอเข้าวัดเป็นอันดับหนึ่งเราจะวางใจ แต่ถ้าไม่เข้าอย่ามาเล่นกับเรานะ หมอ
 ทั่วประเทศไทยมักจะไม่ค่อยสนใจกับวัดกับวา อาจจะหยิ่งในความรู้ตัวเอง จะนำไปแข่ง
 ความรู้ของพระพุทธเจ้าก็อาจเป็นได้

วันนี้เปิดเสียบ้าง เก็บมานานพึ่งมาเปิดวันนี้ ให้หมอได้พากันพิจารณาบ้าง
 อย่างมัวแต่เยอหยิ่งจงหองพองตัวหาเงินอย่างเดียว ความรู้ที่เรียนมาแทนที่จะเป็น
 ความรู้เจือไปด้วยเมตตาต่อโลกผู้ยากจนเข็ญใจแต่เจ็บไข้ได้ป่วยวิ่งเข้ามาหา แล้วก็คอย
 แต่จะกอบจะโกยเสียมากต่อมาก ผู้จะเป็นไปด้วยความเมตตา รู้สึกจะมีน้อยมากเวลานี้
 นี้เดือนหมอนะให้พิจารณา นี่ละภาษาธรรมพูดอย่างตรงไปตรงมา เดือนหมอให้รู้สึกตัว
 บ้าง

คนผู้เจ็บไข้ได้ป่วยเขาไม่อยากจะเจ็บไม่ได้อยากป่วยละ คนมีใครใครไม่อยากจะ
 เจ็บอยากป่วย ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ เขาก็ไม่เข้าไปหาหมอ การที่จะเข้าไปหาหมอหาแพทย์
 แต่ละคนนี่ต้องตรวจตราดูเงินพอเข้าหรือไม่เข้า สุดท้ายตายเปล่าเข้าหาหมอไม่ได้

เพราะไม่มีเงินให้หมอ มีมากอยู่นะ ต้องได้ค่านึงค่านวม ใครเจ็บไข้ได้ป่วยต้องเอาเงินเป็นตัวประกันชีวิตมาไว้ หมอที่จะมีเมตตาสงสารเขาบ้างเป็นยังไงจะไม่มีบ้างเหรอ ถ้าทราบว่าเขาไม่มีอย่าเอาเงินเขา เราหาที่อื่นที่พอมีพอเป็นพอไปต่อไปมาทดแทนกันยังพอได้อยู่ นะ อย่าเห็นแก่ได้แก่กินแก่กลืน โลกนี้มันแคบที่น้ำใจแล้วแคบไปหมดนะ ถ้าใจมันกว้างขวางนี้โลกน้อยก็เป็นโลกใหญ่ กว้างขวางไปด้วยความเมตตาสงสารประสับประสานกันได้จากความเมตตา ให้อยู่เย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน

ขอฝากคำนี้ไปถึงหมอทุกหมอด้วยนะ อย่าเห็นแก่ได้แก่เอา การเรียนมาก็หวังผลหวังประโยชน์นั้นเห็นใจ แต่อย่าให้เลยเถิดเท่านั้นละ ให้อยู่ในความพอเหมาะพอดี คนไข้เขามีหัวใจก็ให้ดูเขา ควรจะรับมากน้อยก็ให้ดูความจำเป็น ถ้ามันจำเป็นจริงๆ แต่ไม่มีเงิน เอ้า ทุ่มให้เลยไม่เอาสักสตางค์ก็ไม่เป็นไรแหละ ให้มันได้เห็นหมอคนนี้ๆ มีกี่คน รักษาคนไข้เขาไม่มีเงิน เอ้า ไม่เอาเลยอย่างนี้ เราก็อยากไต่ยินมานานแล้ว วันนี้จึงเปิดออกมาว่า อยากไต่ยิน เอาละพอ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz